

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 4. septembra.

Knez Bismarck, zagovarjajoč v državnem zboru svojo politično nedoslednost, rekel je mej drugim: „Nur ein beschränkter Mensch ändert niemals seine Ansichten“. Če pogledamo vse njegovo delovanje, vidimo takoj, da se je po tem načelu vestno ravnal, da je z njim dosegel največje uspehe in če se ozremo po Evropi, kaže se nam, da tudi drugi posnemajo velikega mojstra vzgled, da je nedoslednost, vsaj navidezna, v politiki postala pravilo, da je prešla v meso in kri.

Kako bi si sicer mogli tolmačiti, da isti Madjari, ki so svoje dni Kerim paši poslali častno sablo in proslavljali in gostili turške dijake, da se je sled madjarske gostoljubnosti in paprike opazoval od Budimpešte pa do Trsta, da isti Madjari danes proslavljajo dvestoletnico osvobojenja Budimske trdnjave in poraz Turkov, in da so istodobno odposlali svoje magnate v Sofijo pozdravljat kneza Battenberga, ko Porta zbira svoje redife in nizame, da brani Make donijo pred naskokom Bolgarov?

Le nedoslednosti moramo pripisovati, da je knez Battenberg še pred malo dnevi na kolodvoru v Černovcih na vprašanje, kdo je kriv njegovemu neprostovoljnemu odhodu iz Bolgarske, odgovoril: „Menim da Rusi!“ — par dni kasneje pa odposlal ruskemu carju prepohlevno brzojavko in v njej tako skesano na prsi trkal in zagotavljal nepremakljivo svojo udanost, da so mu angleški listi prijateljstvo odpovedali, rekoč, ker se je pokazal takega klečepaza, ni več vreden angleškega naroda simpatij.

Isto tako se more le z nedoslednostjo tolmačiti, da so nemško-židovski listi prevrat dne 21. avgusta imenovali „infame Schurkenstreich“, a neso pomislili, da je isti Battenberžan dne 18. septembra lanskega leta strmoglavil vzhodno-rumelijskega guvernerja Aleko pašo in s tem činom sankcionoval in tako rekoč na svoj prapor zapisal politični prevrat.

In kaj naj rečemo o kralji Milanu? On, ki je še v novembru skušal vojno srečo z bratskim narodom bolgarskim, ki je pretrgal vse diplomatske zveze s sosedno kneževino, postal je v strahu za svoj majajoči se prestol, kar čez noč sentimental in misleč si „Solamen miseris socios habuisse ma-

lorum“, napisal drobno pisemce in poslal je Battenberžanu, čestitajoč mu, da se je vrnil v Bolgarsko. In ko je čul o navdušenem vsprejemu vračajočega se kneza, dejal je nekda h Garašaninu „jetzt fahr ich ganz ungenirt nach Gleichenberg“ streljat prepelice in še druge — tice.

Nedoslednost nahaja se tudi v Avstriji, in to v precejšnji meri. Le pogledmo na naše razmere z Anglijo. Dokler je bil na krmilu „stari velmož“ Gladstone, ni bilo dobre besede zanj, kar je bilo z našega stališča tudi opravičeno, ker se ni baš laskavo izrekel o naši državi in izustil znani „Hands off“. Sklepati bi se bilo torej smelo, da se bode Salisburyja nastop z veseljem pozdravljal. A današnja „Laibacher Zeitung“ v članku, ki ga je najbrže poslal „Pressbureau“, javno propoveduje, da je Angleška „kaum mehr allianzfähig“, ter obžaluje, da ni več Beaconsfield na krmilu.

V Angliji ravna se doslednost po kupčiji, po tem, koliko se kaže dobička v tem ali onem slučaju. Dokler je bilo čitati le o navdušenih burnih ovacijah knezu Battenbergu, bili so vsi listi polni slednjega hvale. Jedva pa so začuli carja odgovor, ki po svoji odločnosti in rezkosti spominja na pokojnega carja Nikolaja, prevrgli so se takoj časniki in državniki, vsa navdušenost izgubila se je kakor kafra, niti pesti v žepu ne stiskajo več in knez Battenberžan ni vreden niti simpatij angleških, kamo-li, da bi šli zanj po kostanj v ogenj. Angleži so pri tej priliki preveč razkrili, kako nevarno je njih rožljanje s sablo in kako se boje boja mej „somom in slonom“. Za male države, kakršna je Bolgarska, bode to izvrsten pouk, koliko se jim je zanašati na kramarskega John Bulla sladke obljube in meniti za zapeljive zapletke angleških diplomatov.

„Na zadnje, a ne zadnji“ bodi še jedenkrat omenjen železni kancelar. On, ki je 1871 leta rekel, da bode Nemčija prvo vojno imela z Rusijo, da bode to vesela „Sauhatz“, premenil je popolnem svoje nazore in z ganljivo skrbljivostjo izogiblje se vsemu, kar bi le za trohico kalilo prijateljske razmere z mogočno severno državo. Ta skrb za ohranjenje miru je že tolika, da živo spominja na basen o lisici in ježi. Lisica stavila je bila z ježem, da prej dospe na konec njive nego on. Spusti se v tek,

a dospevši konec njive, vidi, da že jež popolnem miren in nikakor ne usopihan tamkaj sedi. Obrne se in steče na drugi konec. A glej, tudi ondi je že jež pred njo. Pri vsej svojej lokavosti ni jej prišlo na um, da se je jež z drugim ježem dogovoril in da sta vsak na jednom konci njive prav mirno sedela, lisica pa je begala, kakor da gori za njo.

Reineke — Bismarck je v enakem položaji. Na vzhodu in na zahodu preti mu nevarnost, na zahodnem konci njegove njive pri „luknji v Vogezih“, videti je ježa v podobi nebrojnih bajonetov, isti prizor na vzhodnem konci. Vsa skrb, vsa premetenost mora pomagati, da se ježa ne dogovorita, sicer je stava izgubljena. Zategadelj hkratu tolika miroljubivost, to tudi uzrok, da je vrgel Battenberžana s krova svoje ladije in da imenuje Nemce, ki z njim simpatizujejo, izdajice domovine.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. septembra.

Ogri hočejo v delegaciji skupni vojni budget za prihodnje leto dovoliti brez dolge debate. Energično pa bodo zahtevali, da se v skupno vojno ministertvo pokliče več Ogrov. Sedaj je v tem ministertvu samo jeden Oger in še ta je le nižji uradnik. — „Pester Lloyd“ ugovarja temu, da so madjarski magnati, ki so potovali v Sofijo kneza pozdravljat, hoteli dati kak migljaj grofu Kalnoky-ju, kako naj postopa v bolgarskem vprašanji. Može, ki so potovali v Sofijo, se razen grofa Zichy-ja še nikdar neso mešali v politiko. Potovali so v Sofijo le v lastno zabavo. Ko bi hoteli Madjari ministru dati kak migljaj, jim ni treba hoditi v Sofijo, zato imajo parlament in delegacijo.

Kakor „Pester Lloyd“ piše, se narodnogospodarske razmere in uprava v Bosni in Hercegovini hitro boljajo. Zemljiščne knjige so se začele uvajati in jih bode do konca 1888 leta že vsa Bosna imela. Ceste in železnice se hitro popolnujejo. Število svobodnih kmetov se množi. Odkupujejo se od ag. Pridelovanje tabaka se širi, živinoreja se boljša z upeljavo boljnih plemen, neobdelani kraji premirnjajo se v njive. Sveže življenje začena se v Bosni, deloma tudi v Hercegovini. Šole se množé, Serajevo dobi obrtno šolo, postavodajstvo se boljša. Seveda tako rožnobočno vidi se samo z madjarskega stališča.

Vnanje države.

Kakor se da iz Berolinskih listov posneti, se Nemčija ne bode nič vlekla za bolgarskega

LISTEK.

Iz Ljubljane v Kropo in Kamnogorico.

Bila je Angeljska nedelja. Vreme lepo, da že dolgo ni bilo nedelje tako krasne in ker je že običajno, da ob nedeljah dežuje, kakor, da bi si zato bil „Pluvius“ patent vzel, — bili smo lepega vremena tembolj veseli. No, kakor se vidi je kegljačka zaveza „Edinost“, na koje prijazno vabilo k izletu v Kropo in Kamnogorico se je tudi udeležila pev-ska šola Čitalniška pod vodstvom gosp. Paternostra in mnogo gostov, — je v večji časti pri „bogu vremena“ nego pogumni naš Sokol.

Na južnem kolodvoru sešlo se nas je nad 30 oseb; naš „reisemarsal“ je zato skrbel, da smo dobili posebon vagon, v katerem smo skupno se vozili do Podnarta. Voz, v katerega so nas zmašili bil je iz one srečne dobe, ko smo se še vozili v 4. razredu; ali, kakor se je takrat reklo, v „Ochsenstand“. Sedaj v času napredka so tudi pri železnici nepraktični četrti razred opustili ter ga preustrojili v tretjega.

Pa menite, da jim je to veliko preglavice delalo? A, kaj še! Napravili so v kupeji par klopij, zvunaj pa iz IV številke III in prevrat napravil se je naglo, ravno kakor v Bolgariji. Na preosnovno oken so pri tej naglici popolnem pozabili, kajti tu se vidi, da so v tisti „srečni dobi“, vzeli za uzorec okna naših kmetjskih koč, vsaj velikost šip zelo na to spominja.

Pa kaj se hoče, presesti se nismo mogli več, ker že se čuje „rückwärts fertig“ in morali smo zadovoljni biti, da se sploh peljemo, a „reisemarsalu“ našemu zagrozilo se je, da ga odstavino, ker je tako slabo skrbel za voz. Pa tolažili smo ga, da mu bode „Edinost“ dala penzijo.

Do Podnarta potekel je kaj hitro čas, in tu izstopilo nas je mnogo; romarji hiteli so proti Brezjam, mi pa, kar nas je bile v Kamnogorico namenjenih, posedeli smo v gostilni pri „Mihelnu“, da si nekoliko, dušo privežemo. — Ob 1/29. uri odri-nemo peš proti Kamnogorici. Pot je kaj prijazna, vije se po divni dolini, na desno visoko hribovje, na levi pa bistri potočič, kateri postrvij kar mrgoli.

Ko smo dobro uro hodili, zavije se pot na levo čez mali potočič in pride se do neke podrtije;

menda nekdanjega mlina ali pa „fužine“ z ličnim malim slapom, kjer smo si nekoliko opočili in počakali, da je „težka kavalerija“ nas došla. Komaj 100 korakov od napominanega vodopada deli se cesta: na desno v Kamnogorico, na levo v Kropo. Ker je večina bila za to, da si tudi Kropo ogle-damo, jo krenemo na levo in v dobri četrti uri prišli smo tudi v Kropo. Ondotnih znamenitostij ogledali smo si kmalu, seveda za trg nismo vprašali, ker drugače bi nas Kropenčanje pognali. V gostilni pri Potočniku zapeli so pevci par lepih pesmic in potem hajd v Kamnogorico, kamor smo tudi čez pol ure dospeli.

V gostilni pri Kapusu, kjer smo obedovali, pripravljena bila je na prijaznem senčnatem vrtu dolga miza za 30 oseb.

Ker je bilo do obeda pa še dobro uro časa, so naši „kegljači“, opočivši se, pokazali, kaj da znajo na kegljišči. A tu jim ni tako dobro šlo kakor v Čitalnici in neki gospod, pravijo, da je „s ceste“ doma, je še posebno „smolo“ imel, zmiraj bila je — „planka“.

Ko smo se posedli krog dolge mize, poprime predsednik „Edinosti“ g. Verhunc za besedo in po-

kneza. „Nordd. Allg. Ztg.“ pravi, da je Battenberžana Rusija naredila bolgarskim knezom, da naj tedaj Rusija z njim naredi, kar hoče. Kaj družega seveda bi bilo, ko bi Srbija se hotela znebiti kralja Milana. Tak dogodek imel bi za Nemčijo pomen, ker bi bolj škodoval Avstriji. Sumljivo je, da se za kneza potegujejo oni listi, ki nasprotujejo vlad. Ko bi bil knez Aleksander tudi angelj v človeški po dobi, vendar bi se noben nemški državnik zaradi njega ne odrekel ruskemu prijateljstvu. Na drugem mestu pravi ta list, da je Nemčija morala odjenjati Rusiji, če ne bi bila vojna, strašna, krvava vojna, kakoršne še ni bilo do sedaj. Nemčija bi se zapela v vojno, katere konec se še ne ve, kakšen bi bil. Tu ni nobenega srednjega pota, držati so je treba sedanje vladne politike ali pa začeti osodepolni boj. „Kölnische Ztg.“ dokazuje, da se Nemčija ni mogla potegniti za Aleksandra. Morala ga je pustiti past, sicer bi se pa bila morala odreči Alzaciji in Loreni. „Nationalzeitung“ pravi, da je najboljša, če sedaj knez odstopi, kajti Aleksander je še mlad, torej računa dobro, če računa tudi le z bodočnostjo. „Post“ pravi, da je sedaj jasno, da bi se bila začela velika vojna, ko bi Nemčija se bila potegnila za kneza. „Börsen-Courier“ pravi, da more bolgarski knez le z žalostjo gledati na lastno bodočnost in na bodočnost bolgarskega naroda. „Vossische Zeitung“ misli, da knez najbolje stori, če pomilosti Cankova in tovariše, potem pa pojde. Pa tudi v Angliji so se že sprijaznili s tem, da odstopi knez Aleksander. Skoro vsi angleški listi menijo, da se knez ne bode mogel več obdržati. „Standard“ pravi, da je zaradi servilnega telegrama na carja knez Aleksander zgubil simpatije angleškega naroda, in misli, da je pričakovati, da kmalu odstopi. Ker že vladni list tako piše o knezu, pač ni upati, da bi Anglija kaj storila zanj. Pa tudi Bolgari sami neso nič kaj navdušeni zanj. V Plovdivu so ga kaj hladno vsprejeli. Ko se je vozil v Plovdiv, bila bi se kmalu nesreča prigodila. Nekdo je bil čez reko položil bruno, katero je pa strojevodja še ob pravem času zapazil. Stambulov seveda na vso moč prigovarja knezu, da bi se ostal, in njegova stranka misli nekda voliti kneževega brata knezom, ko bi se Aleksander odpovedal, to bi bil začetek novih zmešnjav.

Ruski listi hudo napadajo kneza Aleksandra. Vsi so teh mislij, da ž njim ni bilo nikako sporazumljenje mogoče. Katkova organ zahteva, da se Rusija odločno potegne za bolgarske zarotnike. Skoro vsi listi zahtevajo hitro okupacijo Bolgarije, da se naredi konec brezvladju. Da je kralj Milan brzojavno častil knezu Aleksandru, da se je povrnil, to tolmačijo ruski listi tako, da se Milan že boji za prestol. Vladni krogi se pa še sedaj neso odločiti. Rusija najbrž poprej ne bode nič storila, dokler ne odstopi knez Aleksander. Vsi ruski listi naidušeno odobravajo carjev odgovor knezu Aleksandru. „Novoje Vremja“ oporeka, da bi bila Rusija dovolila Avstriji si prisvojiti Bosno in Hercegovino, če pojde knez Aleksander. Rusija ne more privoliti, da bi kdo se utrdil na Balkanu, ki bi bil nevarnejši, kakor Turčija. Ko bi Avstrija kaj takega zahtevala, bi jej Rusija odgovorila, da naj ostavi deželi, ker je že davno potekel čas, za kateri je bila dobila evropski mandat za okupacijo. Da bi Rusija kaj takega dovolila, se drugače ne da misliti, kakor če bi Avstrija Ruse zmagala na bojiščih.

Francoski listi so vsi teh mislij, da je Bismarck v velikej zadržki zaradi Bolgarije in hoče tedaj pozornost obrniti na Francijo. To je uzrok, da njegov organ sedaj tako Francoze napada. „Matin“ pravi, da bodo Francozi tako dolgo sovražili Nemčijo, dokler bosta izgubljeni deželi pri Nemčiji. — Bolgarske zadeve pa, kakor pišejo Pariški listi, dosti ne brigajo Francozov. Francoske in ruske koristi si tam ne nasprotujejo. Ako pade knez, bode s tem ponižana samo Anglija.

zdravi vse došle goste, učence Čitalniške pevske šole, njih voditelja gospoda Paternostra, kakor tudi „kegljače“, ki so se polnoštevilno udeležili lepega izleta v Kamnogorico. G. Kadilnik zahvalil se je v imenu gostov in napival „jedinosti Slovanstva!“ Potem bilo je še več napitnic, vmes popevali so pevci, tako da je bila kmalu vsa Kamnogorica zbrana okolu Kapusovega vrta. Po obedu počastilo nas je tudi pevsko društvo „Odmev“ iz Kroepe. In sedaj začela se je prava pevska veselica. Jedva so odpeli Ljubljanski pevci, že so se oglasili Kropenčanje, kateri so prav dobro izvežbani; vsa hvala gospodu učitelju, ki se tako trudi in pospešuje lepo domače petje.

Kaj umestna bila je napitnica podstaroste Sokola gosp. Nollija društvu „Odmev“, da bi še dalje tako vrlo napredovalo in gojilo domačo pesen in da naj bi zlasti gospodje učitelji snovali jednaka pevska društva, da bi vsa ta društva jedenkrat v Ljubljani nastopila in priredila veliko pevsko slavnost. Dolgo, ko je obed že končan bil, so še donele lepe pesnice in ljudstvo je kar presenečeno bilo od toli lepega petja.

S postrežbo in obedom bili smo vsi vrlo za-

Dopisi.

Z Dobrove 3. septembra. [Izv. dop.] (Petindvajsetletnica.) Včeraj sešla se je v naše prijaznej vasi lepa družba narodnih učiteljev. Učitelji gg. Mat. Rant z Dobrove, Fr. Klinar od Sv. Vida, Fr. Praprotnik iz Preseke, St. Francelj s Studenega, Fr. Kavčič iz D. M. Polja doživeli so petindvajsetletnico, kar delujejo na šolskem polju, in dogovorili se, da se skupno spominjajo in vesele tega dogodka v našem kraju. Zbrali so se torej včeraj in njim so se pridružili še stari, zaslužni narodni učitelji gg. And. Praprotnik, Iv. Tomšič, Fr. Papler, Jos. Levičnik, Leop. Božič, Fr. Rakelj, Jos. Traven, M. Stanonik in gimn. prof. Kožuh iz Gorice. Dopoludne je bila služba božja, združena z opravilom za umrše kolege v naše župne cerkvi. Opoludne pa je bil vkupen obed, ki se je popoludne razširil v prav prijazne zabavne ure. Bile so napitnice na presvetlega cesarja, na jubilate, na učitelje iz stare šole itd. Gosp. Stanonik tresel je po svojej starej navadi zdravijce v vezanej besedi kakor iz rokava na posamezne člane družbe. Da je bilo tudi ubranih narodnih, sploh slovenskih pesnij, umeje se samo po sebi. Lepo je bilo, da so v družbo došli tudi drž. poslanec g. dr. Poklukar in domača duhovnika gg. župnik in kaplan, katera sta se posebno tesno držala prijateljske družbe. Duh veselja in lepe vzajemne naklonjenosti vladal je do večera, kadar so redki gostje jeli zapuščati naše selišče. Vsem navzočnim narodnim učiteljem, osobito pa jubilatantom želimo, da bi še nadalje toli uspešno delovali za stvar našega šolstva, kakor doslej ter da bi vztrajali tudi v bodoče v zvestobi do milega našega naroda!

Iz Dola 3. septembra. [Izv. dop.] Naj tudi mi kmetovalci dolske doline povemo našim sosednim rojakom kmetovalcem, kako stojimo z letošnjimi pridelki. Kar se tiče krme, smo bolj na nizki stopinji, zaradi prevelike suše, katera dosti in močno upliva na našo peščeno zemljo, torej nam bode krme, kakor tudi slame od žit primanjkovalo, ako se bode zima kaj na dolgo vlekla. Žitni pridelki kakor: pšenica, reč, ječmen, oves so se prilično dobro obnesli, tako tudi proso, fižol, koruza, krompir lepo kažejo, ako jih bode božja roka še ta kratki čas nebnih uplivov varovala.

Ne da mi, da ne bi opisal lepega in prekrasne ajdinega polja, po katerem prične čebelnice nabirajo sladki med in dragoceni rumeni vosek, za katere se pa dandanes v naši prijetni dolini prav malo ali skoro nič ne stori. Kje ste, čebelorejci, kaj še dremljete ali popoluem spite? Zdramite se vendar vsaj enkrat, pa začnite zopet delati v čebeloreji.

Pokazal mi je te dni tukajšnji umni in pridni kmetovalec J. Kavka svojo sivo ajdo, katere steblo meri 193 cm., na stebelu pa 17 krezuljic z lepim debelim zrnjem težko obloženih. Zrnje te ajde ima tanjše luskinice, lepo belo moko, iz katere se peče tečni domači vsakdanji kruh in sloveči žganjeci, — torej je ta ajda priporočila vrednejša, kakor znana črna ajda. Siva ajda naj se seje redko, 1¼ vagana zadostuje popolnem na jeden oral, ker se močno razraste.

Ajdi gnojiti s frišnim gnojem ni priporočljivo,

dovoljni; vsa čast Kapusovi gostilni! Omeniti pa še moram izvrstnih postrvij, ki se ondi dobivajo, torej kdor je prijatelj te baže ribam, le v Kamnogorico h Kapusu!

Popoludne ogledali smo si Kamnogorico, potem nas je pa vrli ondotni g. župnik, jako vnet pevec, povabil v senčnati svoj vrt, kjer so Ljubljanski pevci dolgo popevali. Čas potekel je kaj kmalu in pot na Vidovec moral se je opustiti. Ali jaz zmuznil sem se, ne da bi me kdo videl, z župnikovega vrta in mahnil jo na mali hribček, na najljubši kraj pokojnega dr. Lovra Toman, na Vidovec. Vidovec je mali hribček oddaljen četrt ure od Kapusove gostilne, na vrhunci je velika skala na treh manjših sloneča in leži na severni stezi, ki drži iz Kamnogorice čez Savo. Tu gori, odkoder se razprostira krasen razgled, hodil je najraje Toman, tu je tudi pel:

„Na desnem posavskem okraji,
Na Vreču, Begunšci v obraz,
Se Vidovec vzdiga naras
Na skal treh krepostni podstaji. — i. t. d.

Mej tem ko sem jaz samotaril in užival krasni razgled z Vidovca, podali so se gostje župnikovi na

bolje je, vzeti uležani stari gnoj ali kompost s pelom, kar se je ravno pri gori omenjenem kmetovalci opravičilo.

Posebno se je pa letos pri nas sadno drevje obneslo, zlasti hruške in jabolana. Kupca za sadje je malo, slednje se pa tudi slabo plačuje. po 1 gl. 10 kr. vagan, in to samo kisl zimska jabelka. Zaradi tega sadje deloma sušimo, deloma pa prirejamo „tolkec“ (mošt), ki bode dobro došel, ako bode vsaj nekoliko izpodrinil strupeno žganje. V kar pomoz Bog!

Iz Radne pri Sevnici 3. septembra. [Izv. dop.] Star pregovor pravi, „da ljudje iz muhe radi konja naredijo.“ Tako nekako se mi je zdel dopis v „Slovenci“ št. 200. Pisano je namreč, da je neka žena, doma iz Loke na Kranjskem, zapustivša 9 otrok, skočila v Savo, in da je s tako silo udarila v skalo, da so možgani brizgnili okrog. — Ker je v tem dopisu le nekoliko resnice, pošljem v vaš cenjeni list nekaj vrstic v pojasnjenje. 28. pr. m. pripeljalo, se je z vlakom že bolj priletna žena, ter se podala od Sevnice proti Radni na Kranjsko. Celi dan potem je okrog taval, in na vsakega, kdor jo je videl, naredila utis, da ni pri pravi pameti. Prenočila je v vasi Log. Drugo jutro je pa šla nazaj proti Sevnici in z ondošnjega mostu skočila v Savo. Več ljudij je videlo, ko jo je voda nesla. Nek 14 leten pastir je šel v Savo, ter jo je srečno privlekel na suho, a bila je že mrtva. — Ko so jo ljudje ogledovali, spozna neka Marija Sturm iz vasi Log, da je to njena sestra, omožena v Trstu, in se piše Katarina Schweiger. Zapustila je samo jednega otroka. To Katarino Schweiger je pred nekaj meseci v Trstu neznan človek napadel, in s tako močjo po glavi udaril, da se več dnij ni zavedla. To tudi priča obrunek, vsled velike rane na glavi, vsled katere se jej je zmešalo. — Doslej bila je v bolnišnici v Trstu, a od tam ušla. Mislila je menda tu svoji dve sestri poiskati, a našla je nesrečno smrt.

Domače stvari.

— (Umrli) je pretekli torek v Mödlingu pri Dunaji g. Fran Kromer, dvorni svetnik najvišega sodišča, bivši član deželnega zbora kranjskega, v katerem se je odlikoval s svojo strastjo proti narodnjakom.

— (Za ustanovljenje vinarske šole na Grmu) dovolilo je poljedelsko ministerstvo 20 000 gld. podpore. Stroški za nakup posestva Grm, za pristojbine in za najnujnejše poprave zanemarjenih poslopij znašajo že letos blizu 40 000 gld. Treba bo pa še skrbeti za inventar in živino, potem za nakup vinograda v Trški gori, kar bo vse skupaj veljalo kakih 15 000 gld. Dežela si je torej s preseljevanjem vinarske šole na Dolenjsko, naložila precej velike stroške, toda upati je, da bodo uspehi izdatni.

— (Slovenska predstava) bode, kakor smo že poročali jutri v nedeljo 5. septembra v Kamniku v prostorih ondote čitalnice

— (Na jutrnjo veselico pevskega društva „Slavec“) opozarjamo še jedenkrat sl. občinstvo s tem, da sodelujeta gg. Meden in

Dalje v prilogi.

pokopališče, kjer so pred Dr. Tomanovim spominikom zapeli „Blagor mu, ki v grobu spi.“

Ob 7. uri odpeljali smo se iz priljubljene Kamnogorice, poslovivši se od vrlih pevcev Kropenskih in gostoljubne rodovine pl. Kapusove. Na kolodvoru v Podnartu bilo je veliko ljudstva zbrana, seveda največ romarjev z Brezija; tudi tu so naši neutrudljivi pevci zapeli. Ali kaj kmalu pripiha vlak in poslovili smo se od lepe divne „gorenjske strani“ kličeč: Na svidanje! Prijazni predstojnik Podnartske postaje dal nam je poseben „vagon“, kateri pa ni bil iz predpotopne dobe, kakor oni, v kojem smo se gor vozili. V kupeji premišljeval sem o preprijetnem izletu kegljačke zaveze „Edinost“, katerega gotovo ni nikomur žal, a dolgo nisem premišljeval, zaspanec me kmalu premaga in pošteno sem v kotu kupeja zaspal. —

Ravno se mi je sanjalo o zali sopotovalki da sedimo pri Dalmatinci v Šiški, kjer „komarja derje“ in, da nekdo popeva znano pesen od „schneider Cock-a“ — kar me prebudi klic: Laibach, aussteigen!“ — in doma smo bili.

Gorenjski Kretanov.

Pucihar. — Kegljanje na dobitke prične se danes soboto zvečer ob 6. uri. — Vojaška godba domačega pešpolka baron Kuhn svirala bode pri besedi naslednje točke: 1. Jelička: „Slovanska koračnica“. 2. Titl: „Slovanske melodije“, ouvertura 3. Strauss: „Pravljica iz domovine“, valček. 4. Thomas: Introdukcija in zbor iz opere „Hamlet“. 5. Komzák: „Rolničky“, polka traml. 6. Scherenzel: „Venec slovenskih pesni“. 7. Kaulich: „Con Amore“, kadrija. 8. dr. Ipavic: „Domovina“, pesen. 9. Ivanoviči: „Dunavski val“, valček. 10. Wronsky: „Diable“, galop.

— (V mestni kopeli Kolizejski) nahajamo še vedno nemške napise, dasi je slovenščina že davno upeljana pri mestnih napravah; umestno bi torej bilo, da se prihodnje leto z drugimi manjšimi popravami tudi le-ti napisi premene v slovenske, kakor se je to zgodilo svoje dni „pod Turnom.“

— (V deško sirotišče) bili so vsprejeti z deželnimi ustanovami: Toman Jan. iz Ljubljane, Prizdik Friderik iz Ljubljane, Zrimšek Janez iz Dobrunj, Lušin Leopold iz Ribnice, Žirovnik Janez iz Strazišča pri Kranji, Žabjek Janez iz Dobrunj in Stopar Alojzij iz Šmartna pri Litiji. V dekliško sirotišče so vsprejete: Bradula Marija iz Boštjanja, Čepelnik Jovana iz Ljubljane, Krušič Ana iz Št. Vida pri Ljubljani, Podpac Neža z Jesenic na Gorenjskem, Jerše Jovana z Bleda, Rozman Pavla iz Mošenj, Kamnikar Marija iz Lavrice, Smolej Emilija iz Tržiča in Balant Lucija s Studenca. Ročne deželne ustanove po 50 gld. so dobili: Vasič Ludovik iz Šent Ruperta, Zupan Angelika iz Prevoj, Bevič Fran iz Vodice, Celar Fran iz Most, Junc Leopold iz Planine, Nastran Anton iz Kamnika, Suhi Fran iz Šent Petra pri Rudolfovem in Vidmar Josip iz Ljubljane.

— (Francovo nabrežje) bode drugi teden dodelano. Napravljen se je tudi zidani prostor za brizgalnico požarne brambe. Delo začel je 1. aprila tesarski mojster g. Bremc, ki je napravil potrebne odre in zajezil vodo. Kamnoseško in zidarsko delo vodil je g. Lončarič, in pod nadzorstvom polirja g. Ivan Antiča izvršilo je isto 40 delavcev, vsi iz Selc na Primorskem. Prav lično železno ograjo, katero je napravil g. C. Albin Ahčin, bodo drugi teden postavili. V znamenje priznanja, da je mesto po tej stavbi pridobilo in se olepšalo in posebno, da dobe prebivalci na Francovem nabrežju dober vodnjak, sprožila sta gg. Fran Schantel in Fr. Kollmann misel, naj bi se napravil pridnim delavcem mali „likof“, nadzorniku g. Antiču pa naj bi se poklonil mali spomin. Danes večer bodo delavci pogosteni v gostilnici „pri Solnci.“ V ta namen so darovali gg. Fran Schantel 5 gld.; Fran Kollmann 5 gld.; Ivan Remšak 5 gld.; Fran Gregel 5 gld.; Fran Krisper 5 gld.; Fran Detter 5 gld.; c. kr. vladni svetovalec prof. Dr. Valenta 5 gld.; Adolf Polak 5 gld.; J. Nekrep 5 gld.; J. S. Benedikt 2 gld.; H. Ničman 2 gld.; Bazzulini 1 gld.; Lovro Mikusch 5 gld.; A. C. Ahčin 5 gld.; Miroslav Soss 2 gld.; R. Miklave 1 gld.; Jakob Kobilca 5

gld.; Ivan Merluzzi 1 gld.; Žiga Schneider 1 gld.; Hugon Turk 2 gld.; Dragotin Hinterlechner 1 gld.; F. Simonetti 2 gld.; Štefan Pogačnik 3 gld. in udova Dragotina Ahčina 1 gld., skupaj 80 gld.

— (Vojaške vaje) 57. peš-brigade so danes končane. Danes je bila zadnja vaja, po kateri se domov odpuste rezervisti in vojaki, ki so že tri leta v domačem pešpolku št. 17. služili. Tudi rezervisti kranjskega brambovskega polka se danes odpusté. V nedeljo ob 10. uri odpelje se 97. polk kralj Milan I. po železnici v Pulj. V ponedeljek pa odide oddelek 12. ulanskega polka zopet na Koroško. Tako se bode Ljubljana za nekaj dni izpraznila vojakov, a kmalu dojdejo srečni ljudje, ki so bivali na deželi, in dijaki.

— (Premembe v posesti.) Hišo g. Fr. Kavčiča na sv. Martina cesti za novo mestno vojašnico, kupil je pekovski mojster in bišni posestnik v sv. Florijana ulici g. J. Mathian za 6000 gld.

— (Uradno izvestje o koleri:) Od četrtega opoldne do včeraj (3. t. m.) opoldne v Trstu 9 oseb za kolero zbolelo, 4 umrle. — Z dežele se poroča: V Milah 6, pri sv. Martinu pri Buzetu 1, v Izoli 11, v Markovščini in v Malem Bergudu po 2 slučaja.

— (Iz Šoštanja.) Novoizvoljeni okrajni zastop se je sledeče konstituiral: Načelnik I. Vošnjak posestnik v Šoštanju; namestnik Fr. Skubic, zdravnik in župan v Velenju; odborniki: Dr. J. Lipold, Franc Vošnjak, Josip Mahan, Miha Tajnik in Franc Steblovnik.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi Narodna čitalnica v Vipavi v sredo dne 8. septembra 1886 v svojih prostorih. Vspored. 1. Domo-vini, zbor, Dr. Ipavec. 2. Osamljen, zbor, Koroška. 3. Slepec, zbor, Klinar. 4. Jan ni bedak. Šaljivi zbor. 5. Igra „Nemški ne znajo.“ 6. Ples. Začetek ob 7 1/2 uri zvečer. Ustopnina 30 kr., sedež 20 kr., k plesu 50 kr. Ude in neude k obilni udeležbi vabi Odbor.

— (Iz Ribnice, 4. sept.) Sinoči ob 11. uri jelo je goreti na žagi Fortune-Gnidica, posestnika iz Hrvate. Raze n nekaterih malih stvari pogorelo je, — s poslopjem vred, — ostalo vse, dasiravno so na mestu ognja delale štiri brizgalnice. — Uzrok ognja do sedaj ni še natanko znan. Poslopje je bilo baje zavarovano za 800 gld. a škoda znaša nad 1000 gld.

— (V Ulcinji) našli so, kakor smo še omenili, bogate sklade premoga. Italijanski učenjak L. Baldacci, ki je dotični kraj po nalogu vlade črnogorske preiskoval, našel je prav blizu Ulcinja bogat sklad „kamenog katrana“ (as falta.) Isti učenjak zasledil je v Črnigori tudi zlato rudo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 4. septembra. Knez včeraj dopoldne ob 11. uri semkaj dospel. Prebivalstvo mesta in bližnjih vasij ga je srčno pozdravilo, diplomati vsprejeli so ga v „veliki uniformi“. Zastopnika Rusije ni bilo.

London 4. septembra. Dolenja zbornica je definitivno vsprejela adreso odklonivši vse dodatke.

Dunaj 3. septembra. „Politische Corr.“ javlja, da pojde minister Kalnoky danes zvečer v Budimpešto, da cesarju še pred odhodom v Galicijo poroča o položaji.

Levov 3. septembra. V včerajšnji seji mestnega zbora hoteli so župana interpelovati, zakaj se ni oficijalno udeležil pri vsprejemu kneza Aleksandra. Ker je župan izjavil, da bi potem predsedstvo takoj odložil, izostala je interpelacija.

Berolin 3. septembra. Giers se je po noči pripeljal. Danes dopoldne obiskal Bismarcka. Popoldne vsprejela sta ga cesarjevič in cesar Viljem.

Reka 3. septembra. V zadnjih 24 urah tukaj 4 osebe za kolero zbolele, 5 jih umrlo, mej njimi dva iznej poprej zbolelih.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani imela je dne 28. maja 1886 redno sejo pod predsedstvom g. zborničnega predsednika Josipa Kušarja in v navzočnosti vladnega zastopnika c. kr. dvornega svetnika g. Rudolfa grofa Chorinskega. Seje udeležili so se naslednji gospodje zborniki: Ivan Baumgartner, Oroslov Dolenc, Ivan Nep. Horak (podpredsednik), Vekoslav Jenko, Anton Klein, Franc Kollmann, Mihael Pakič, Ivan Perdan, Vaso Petričič, Josip Ribič, Jarnej Žitnik in Fr. Ksav. Souvan.

Gospod zbornični predsednik izjavi, da je za sklepčnost dovoljno število zborničnih članov navzočnih, otvori sejo ter imenuje overovatelja zapisnika gospoda Ivana Perdana in Jarneja Žitnika.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Gospod zbornični tajnik poroča, da je zbornici došel od c. kr. deželne vlade naslednji dopis: Po ukazu vis. c. kr. trgovinskega ministerstva z dne 26. novembra 1885, št. 37.162, so v slednjem času temu ministerstvu opetovano došle od trgovcev prošnje, naj bi po analogiji v § 14 zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39 za rokodelske obrte upeljanega dokaza sposobnosti bil tudi nastop trgovskega obrta zavisen od dokaza sposobnosti.

Te želje so se izražale posebno tudi pri prvem splošnem shodu avstrijskih trgovcev na Dunaji dne 14., 15. in 16. avgusta 1884; sestavile so se v resolucijo, katera se je predložila tudi obema zbornicama državnega zbora.

Od takrat so jednaki predlogi in resolucije vladi došle tudi od trgovskih društev ter trgovinskih in obrtnih zbornic.

Ti predlogi in resolucije pa so v mnogem oziru pomanjkljive in nejasne in manka jim one natčnosti, katere treba, da se ta važna zadeva prav spozna.

Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo je torej sporazumno z vis. c. kr. ministerstvom za notranje zadeve ukrenilo, da se, predno se konečno sklepa o tem, če bi vlada mogla zastopati te želje na zakonodavni podlagi, vršijo predpoizvedbe; namen teh predpoizvedb bi bil, da se natanko določijo dotične želje trgovskega stanu.

Strahovi.

Povest; česki spisal Vac. Beneš Třebízský, prevel M. Vrnilež.

VIII.

(Dalje.)

„To je za mater, pa sestro. Tudi oni sta tako žalostno upili, a nikdo jim ni pomogel; sama sta si morale pomoči. — Lezemo kakor raki, to traja že celo večnost, niti četrte ure nismo od brega in že dobre pol ure hodimo. Ali pa vas doli pomečem, plavati morate, pridem sam prej,“ prepiral se je s tovariši, podložniki svojimi, vladar Adrije.

Klenkanje zvonov po bregovih se je še razlegalo in po gosti temi so se tam pa tam luči bleščale; a da je ladiji Kiuperli pomagal do globin ter se drznil potem mej ribiške rodbine, na to nihče ni pomislil ni.

„Do zajtra bodo bebeci klenkali in z bakljami si še lahko posvetijo, ko bo solnce že nad skalami,“ zamrmral je zase zaničljivo Kiuperli; pri bregu zaglal se je iz čolna in po roparjih brzo ni bilo ni sledu ni tiru. Zaboje s plenom zanesli so nekam v skale in nekoliko se jih je na obeh čolnih odpeljalo na sever, skoro k stražnicam. Bili so tam najvarnejši.

* * *

VIII.

„Nesrečneži!“ pravili so si zjutraj mornarji po pobrežnih vaseh. „Glejte, ženska, skoro še deklica pluje k nam in tam-le je videti plahte. Lepa ladija je bila. In tako blizu.“

„Ni možno!“

„Poglej, tam-le se tudi nekdo drži jarbole. Les je okrvljen.“

„Na mojo vero!“

Idi naznanit na stražnico. Menda ni bil tu zopet.“

„Bog nas ga varuj! — Nikamor ne hodi. Pred nosom se jim zgodi, pa se pričkajo z nami, da ga mi ne vjamemo.“ —

„Ste imeli danes vihar? vprašal je brodarje orjašk mož v prosti mornarski obleki.

„Oni dan tudi. Pa ta je usmrtil nekoliko ljudi,“ rekel je starešina pobrežne vasi.

Ribiči stopili so nazaj in s čudnim, boječim pogledom prišleca merili.

„In kje so straže? Nedvojbeno so zopet po gostijah spali.“

„Tako bo, tako!“ pokimuje starešina z glavo. „Idimo po nesrečnike, pokopajmo je. Odvežite ladjice.“

„Nikogar riste po noči na bregu videli?“

„Nikogar, bila je tema, tema kakor v roga.“

„Dva čolna sta šla revežem na pomoč in to torej ni pomagalo?“

„Ni pomagalo!“ potvrdili so neznanemu mornarju ribiči.

„Urno odveži in ne modruj. Zopet se temni od zapada. Pokopajmo je. Idite domov po rovnice, jaz skočim mej tem k duhovniku. Z Bogom, gospod!“ rekel je starešina, tujcu ni v oči ni pogledal ter se stoprav ondaj ozrl, ko je bil že nekoliko korakov naprej. — Orjaški mož stal je doslej na bregu, gledaje trupla, po vodi plavajoča.

Starešina pespešil je korak ter bil vesel, da je našel nekak izgovor, da mu ni treba z njim govoriti. Saj ribičem tudi ni bilo prijetno stati pred tem velikanom. Bili so sicer korenjaki; ali Kiuperlija so se bali in se zato s pobrežja zgubili. Niso se motili; on je bil. Prišel je svoje delo pogledat in vesel ga je bil.

„Bojé se me, dobro, da se bojé; boljše nego da bi se me ne bali. Gorele bi potem njih vasi, njih žene in otroci bi se topili in brodarje, ribiče dal bi po nasmoljenih drogah razvesti. — Ko se bom ženil je zato vse na svatbo považim, v vsako vas dam svatbeno darilo, vsaki starešinski deklici, naj vedó, da se ženi njih car, vladar jadranskega morja z zelenooko Jelico. — Tudi otroke si kralje vzgajim, po očetu morajo biti, vsi dečki, kakoršen sem jaz bil, ko me je paša ukral in po okroglem polnoličnem obrazi ščipal. Hčere bi ostale večne device, ker bi jih ne imel s kom omožiti!“ (Dalje prih.)

Zaradi tega se je napravila vprašalna pola, katera obsega določena vprašanja o dokazu sposobnosti pri trgovskem obrtu in druge s temi v zvezi stoječe točke. Vsled gori navedenega ukaza dobila je zbornica dva iztisa te vprašalne pole, da na stavljena vprašanja kolikor možno natanko odgovori.

Da bi zvedela, kako mislijo udeleženi krogi o tej zadevi, obrnila se je zbornica do gremija trgovcev v Ljubljani, potem do zadrug trgovskih obrtov v političnih okrajih Logatec, Radovljica in Kamnik in do občinskih uradov v Kranji, Loki, Rudolfovem, na Krškem, na Vrhniki, v Postojni in Kočevju s prošnjo naj izrečejo o tej zadevi svoje mnenje ter odgovorijo na omenjena vprašanja.

Iz došlih poročil se razvidi, da so udeleženi krogi po deželi za to, da se uvede dokaz sposobnosti, kajti na vprašanje: „Je-li za nastop vsakega trgovskega obrta treba dokazati sposobnost?“ odgovorilo se je v sedmih poročilih z „ne“ in v dveh z „da“; na vprašanje: „Je-li treba samo za posamične vrste trgovskih obrtov dokazati sposobnost?“ odgovorilo se je v sedmih poročilih z „da“. Na vprašanje: „Ali naj ostane dokaz sposobnosti omejen samo na one trgovske obrte, katere izvršujejo protokolarirani trgovci?“ odgovorilo se je v sedmih poročilih z „ne“, v dveh pa tako, da naj ostane dokaz sposobnosti omejen samo na one trgovske obrte, katere izvršujejo protokolarirani trgovci v velikih mestih.

Poročilo o odgovorih na druga vprašanja opusti odsek, ker se ni mogel odločiti, da bi stavil zbor niki predlog, naj bi se izrekla za to, da je nastop trgovskega obrta zavisen od dokaza sposobnosti.

Odsek namreč meni, naj se nastop trgovskega obrta ne ovira, kar bi se pa zgodilo, če bi se mesto te postavila jednaka postavna določba, kakor jo § 14. zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39 odreja; zatorej predlaga odsek: „Zbornica naj se izvoli izreči, da za nastop trgovska obrta ni potreba dokaza sposobnosti.“ (Dalje prih.)

prinaša v IX. zvezku naslednjo vsebino: 1. J. Cimperman: Kristali. Soneti. — 2. Fr. Gestrin: Naročilo. Pesem. — 3. F. S.: Gospod s Preseka. Dramatična povest v petih dejanjih. (Dalje) — 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 29. Zakleti oreh. — 5. Josip Jurčič: Slovenski svetec in učitelj. Zgodovinski roman. XI. Zmizljen prihaja k Slavomiru. — 6. Rábinski: Nimam srébra. Pesem. — 7. L. Vrhovec: Iz domače zgodovine. VIII. Tlaka. — 8. A. Pirc: Marko. Povest. — 9. Anton Funtek: Gozdni glasi. Pesem. — 10. Rábinski: Prva beseda. Pesem. — 11. Ferd. Seidl: Osnovna topolina ljubljanska. — 12. F. Kavčič: Slavní vojaki slovenski. — 13. E. Lah: „Matica Slovenska“ in „Družba sv. Mohorja“. — 14. L. Žvab: Književne redkosti slovenske. (Dalje) — 15. Listek: Rojenica Krsnikova. — Nova knjiga. — Branja inu Evangeliumi. — Hrvaška književnost. — Letopis matice srpske. — Poziv. — 16. J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Uspešni pokladki. Odprte rane vsake vrste, pri-sajane oteklina, ulesa ozdravi naglo Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (26-6)

Poslano.

Gosp. **Gabrijelu Piccoliju**, lekarničarju v Ljubljani.

Ako je dolžan človek hvaležen biti za to, kar se mu stori, mora tembolj biti za zdravje, brez katerega bi pač malo dobrega bilo. Tako hvalo sem jaz Vam dolžan, kajti bolehal sem več let na želodec, a Vaša esenca me je ozdravila.

Vi ste toliko dobrega storili za zboljšanje mojega zdravja, utrjenje mojega telesa in za mojo bodočo srečo, da Vas hočem vedno spoštovati kot največjega in prvega lekarničarja. Da Vam svojo hvaležnost izkažem, hočem se prizadevati, da kolikor je moč razširim Vašo esenco, in dokler bodem živ, hočem se spominati Vaše ljubezni in dobrote.

Z velespoštovanjem Vam na veke hvaležni

Josip Copp.

V Klenovci 25. maja 1886.

(489-5)

Piccoli-eva esenca za želodec.
G. PICCOLI, lekarnar v Ljubljani.
Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodežje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasjanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.
Pošilja izdelovatelj po pošti v škatlicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.
Pri večem številu d bi se primerni odpust.

Tujci:

3. septembra.

Pri **Stenu**: Breuer z Dunaja. — Schlessinger iz Budimpešte. — Deutsch z Dunaja. — Matheiner iz Ljubljane. — Schwarzkopf iz Trsta.
Pri **Mateti**: Jakopič, Stempfi, pl. Bon, Knopper, Micola iz Trsta. — Hildebrandt z Dunaja. — Nossan iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb.	Mo-krina v mm.
3 sept.	7. zjutraj	739.96 mm.	15.4° C	brevz.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	739.62 mm.	22.6° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	739.38 mm.	16.2° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 18.1°, za 1.6° nad normalom

Dunajska borza

dné 4. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 80 kr.
Srebrna renta	85 „ 30
Zlata renta	118 „ 40
5% marena renta	102 „ 10
Akcije narodne banke	860 „
Kreditne akcije	279 „ 20
London	126 „ 25
Srebro	— „
Napol.	10 „
C. kr. cekini	5 „ 96
Nemške marke	61 „ 85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132 „ 75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 149 „
Ogrska zlata renta 4%	107 „ 55
Ogrska papirna renta 5%	94 „ 5
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50
Dunava r. g. srečke 5%	100 gld. 118 „ 25
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	124 „ 50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98 „ 80
Kreditne srečke	100 „ 177 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 60
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 110 „ 90
Tramway-društvo velj. 170 gld a v	— „

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotlačnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Predelal

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj hvaležen franciškemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotlačnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(364-12)

Poslano.

(3-33)

Najboljša pitna voda pri epidemijah.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušani lek proti trajnemu kašlju pljučevine I
želudca boleti grkljana I proti mahnemu kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Št. 14.427.

(643-2)

Razglas.

Pri tukajšnjem magistratu izpraznjeno je mesto stražnika II. vrste z letno plačo 360 gld. in službeno obleko.

Lastnoročno pisane prošnje za to službeno mesto uložiti je do 15. t. m. pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski.

dne 1. septembra 1886.

Zupan: Grasselli.

Dva učenca ali učenki

vsprejemata se v prijazno stanovanje in dobro hrano na Sv. Martina cesti št. 11 v Ljubljani. (647-1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polbarji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlôvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmeiskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poštšina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (83-28)

„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani,

Kongresni trg.

Gledališka stolba.

Nizozem ko-ameriško parniško društvo.

Koncessionirano od c. kr. avstrijske vlade.

DIREKTNA vožnja vsak teden s poštnim parnikom I. razreda.

ROTTERDAM-NEW-YORK

Odhod v soboto. Najhitrejša vožnja. Najnižje cene. Izvrstna hrana.

I, II. in III. razred z vsa potrebno opremo na ladji

Kaj več o prevažanju oseb in blaga pove rav-natelj stvo v Rotterdamu in nizozemsko-ame-riško parniško društvo, 9, Kolowratring na Dunaji. (716-81)

H. Nestlé-jeva

moka za otroke.

15letni uspeh.

21 odliko-vanj, mej njimi 8 častnih diplom in 8 zlatih kolajn.

Mnogobrojna spriče-va prvih medi-cinskih avtoritet.

Popolna hrana za majhne otroke.

Nadomestilo za materno mleko, olajšuje odstavo, je lahko in popolnem prebavljivo ter se zategadelj priporoča tudi odraslim pri boleznih v želodci kot hrana.

Za varstvo proti mnogobrojnemu ponarejevanju ima vsaka pušica podpis izumitelja **Henri Nestlé** in na pokrovu naslov z varstveno znamko centralnega založnika **F. Berlyak-a**.

Cena pušici 90 kr.

Henri Nestlé-jevo

zgoščeno (kondenzovano) mleko.

Cena pušici 50 kr.

Zaloge v Ljubljani imajo

G. Piccoli, U. pl. Trnkoczy, J. Swoboda, lekarji; nadalje pa vse lekarne in droguerije na Kranjskem. (608-8)

Pričetek šol.

V mestnih ljudskih šolah v Ljubljani in sicer: V I. in II. deški mestni ljudski šoli, v mestni nemški deški šoli, v mestni dekliški ljudski šoli, v nunski dekliški ljudski šoli, potem v mestni nemški dekliški ljudski šoli prične se šolsko leto

v 18. dan septembra 1886.

Upisovanje se bode vršilo v 16. in 17. dan septembra, in sicer za I. mestno deško ljudsko šolo v licejalnem poslopju, za II. mestno deško ljudsko šolo v šolskem poslopju na Cojzovi cesti, za mestno deško šolo z nemškim poučnim jezikom v učni šoli (v Mahrovi hiši, na cesarja Jožefa trgu, pri tleh, na levo), za mestno dekliško ljudsko šolo v redutnem poslopju, za mestno dekliško ljudsko šolo z nemškim poučnim jezikom ravno tam v učni sobi in za nunsko dekliško ljudsko šolo v nunskem samostanu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
dné 31. avgusta 1886.

Prvosednik: Grasselli I. r.

VAŽNO ZA DAME!

Moje slavnoznane volnate potne podložke (Wollschweissblätter) brez podklade, da se stan obleke od potu ne umaže, ima za Ljubljano in okolico v zalogi samo

g. HENRIK KENDA na Mestnem trgu.
Cena paru 30 kr., 3 pare 85 kr. Prodajalec na drobno dobé rabat.

V Frankobrodu 20. julija 1886.

(532-8)

Robert pl. Stephani.

VINCENC ČAMERNIK,

kamnosek,

v Ljubljani, Parne ulice,
poleg parnega mlina

Zahvaljevalje se častitim naročnikom, posebno prečastiti duhovščini za dosedanje zaupanje za mnoga naročila v moji stroki, javljam, da sem se preselil s svojo delavnico v lastno hišo poleg parnega mlina, oddelam pa v svoji dosednji delavnici pri Mesarskem mostu še malo filijati, v kateri so ra-stavljeni na ogled nagrobni spomeniki, izdelani iz mnogoterih marmorjev, in različna stavbena dela. Vsprejemajo se v filijati tudi naročila. — Priporočaje se slav. občinstvu posebno prečastiti duhovščini, zagotavljam, da bodem vsako naročilo izvršil točno, solidno in fino, po prav nizki ceni.

Izdelujem nagrobne spomenike po najnovejših obrisih, plošče za rakve iz najtrdnjega kamna. Prevzamem tudi popravila na tukajšnjem, kakor tudi na oddaljenih pokopališčih, zasekujem stoječim spomenikom črke in obnovljam stare spomenike.

Najtopleje se priporočam prečastiti duhovščini za vsakovrstna cerkvena kamnena dela, najfinjša in najuvedenejša, katera izvršujem točno, lepo, solidno in po nizki ceni.

Priporočam se slav. občinstvu in prečastiti duhovščini za mnoga naročila.

Z odličnim spoštovanjem udani

VINCENC ČAMERNIK,
kamnosek.

(651-1)

Dr. Popp-a

aromatično-medicinčno

milo iz zelišč,

kemično analizovano in od mnogih medicinskih in zdravilskih celebritet Evrope kot najrečelnjše in najboljšo za kožo pripoznano, rabi se že 18 let z največjim uspehom proti vsakovrstnim spuščanjem, zlasti proti hrastam, lišajem, pegam, prhljaju v glavi in bradi, ozebljinam, potenju nog in garjem. Cena 30 kr.

Gospodu **dr. J. G. Popp-u** na Dunaji, I. okraj, Bognergasse št. 2.

Ko sem že šest let imela nek spuščaj in se me že zdravili štirje zdravniki, ne da bi ga bili mogli odpraviti, začela sem rabiti Vaše milo iz zelišč in je pomagalo, za kar Vam ne morem biti dosti hvaležna.

Obracam se neposredno na Vas, ker sem iz lekarn dobila je več vrst, ki so bile sicer tako zavite, kakor Vaša, pa jaz mislim, da so bile ponarejene, kajti moja ljubljeno temerujavo milo upam le od Vas dobiti.

Za priložen znesek prosim pošljite mi zdravilnega mila iz zelišč.

Z velespoštovanjem

(156-2) **Amalija Franz**, Prerau (Moravsko).

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Svoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Škofjeji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wachta, lekar; v Radovljici: A. Robiek, lekar; v Novej mestu: F. Haika, D. Ri-zoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Črnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar

2 dijaka

iz dobre hiše želi vsprejeti v stanovanje in hrano neka boljša rodovina.

(650-1)

Kje? pove iz prijaznosti upravištvo „Slov. Naroda“.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15.

(554-6)

Svoji k svojim!

Najboljše

(625-2)

gospodarske stroje,

kot: rezalnice, mlatilnice, čistilnice, stiskalnice, mline za grozdje in sadje

in vsakovrstno pri gospodarstvu potrebno orodje in drugo pripravo prodaja za gotovo in na obroke

J. M. JEREB v Mariboru,
Mühlgasse št. 7.

Vsprejemam tudi stalne in potovalne zastopnike pod prav dobrimi pogoji.
Cenitnik franco in zastonj.

Brnsko blago.

Proti gotovini ali poštenu povzetju pošilja blago za zimsko obleko za gl. 4 1/2 in v šje, vse po jako nizkih cenah, samo tovarniška zaloga za suknjo

(610-5)

FRIDERIK BRUNNER,
v Brnu, Frölichergasse 3.

Uzoroč se pošljejo franco na ogled, bogato preskrbljena zbirka uzoročev za gospode krojaše nefrankovano.

Poljedelski stroji

najznamenitejših tveč po tovarniški ceni in sicer:

geple in ročne mlatilnice, žitne čistilnice, slamoreznice, robkalnice za koruzo, rezilnice za repo in sekljalnice, vse v najrazličnejši velikosti in moči, nadalje sesalnice, potem za jesenski čas vin-ke in sadne stiskalnice, grozdne tlačilnice i. t. d. i. t. d.

Ekonomom, ki ne morejo takoj plačati teh koristnih in potrebnih strojev ter priprav, dovoljuje se pri kupovanju daljši plačilni obrok.

493-5)

Šivalni stroji v največji izberi, kakor si le misliti moremo, proti ognju varne blagajnice, katerih ni moč ulomiti, vsake velikosti po čudo nizkih cenah.

FRAN DEITER

v Ljubljani, Stari trg št 1, nasproti železnega mostu.

Razpošiljalnica

BERNHARDA TICHOW BRNU,

Zelny trh št. 18

razpošilja po poštenu povzetju:

(620-2)

Žensko suknjo,
iz čiste volne, v vseh modnih barvah, 10 metrov za popolno obleko, 100 cm. široko.
Gld. 8.—

Zimski niger-loden,
najnovejša in najtrdnjše za ženske obleke, 100 cm. široko.
10 metr. gld. 5.50.

Indijski fonle,
pol volna, v vseh mogočih barvah, za celo obleko, 100 cm. široko.
10 metr. gld. 4.50.

Volnen rips,
60 cm. širok, 10 metr. gld. 3.40.
Kanafas,
pol volna, 100 cm. široko.
10 metr. gld. 4.—

Črni terno,
100 cm. širok, ki je prej veljal 60 kr., prodajam, dokler ga je kaj v zalogi, 10 metr. gld. 4.50.

Barhant za obleko,
lepi uzoroč, ki se sme prati, v ostankih od 10 do 11 metrov, 60 cm. širok, za obleko.
Gld. 3.50.

Valerie-flanela,
pol volna, najnovejši modni uzoroč, najboljša za zimsko obleko, 60 cm. širok.
10 metr. gld. 4.—

Domače platno,
1 kos 1/2 širok gl. 4.—
1 kos 3/4 širok gl. 5.—
King-tkanina,
boljša, kakor prejano platno, 1 kos 30 vat-lav, celo.
Gld. 5.80.

OXFORD,
sme se prati, najboljša baža, 1 kos 29 vat-lav, cel.
Gld. 4.50.
Kanafas,
1 kos feigl gl. 4.80.
1 kos rudec gl. 5.20.

rips-garnitura,
obstoječa iz 2 posteljnih odej in 1 nam. pra.
Gld. 4.50.
lute-garnitura,
2 post. odej in 1 prt.
Gld. 3.50.

Brnsko volneno blago za obleke,

palmerston, harlein, mandarine, za zimske suknje in ogrtače, kakor tudi tifel, loden, peruvienne, dosking, v odreskih za celo obleko in suknje, za polovico cene.

Velika zaloga tkanih naglavnih robcev,
v vseh barvah, 1 kom. 1/2 velik, gld. 1.70.
Ženski taitles
ali tkani ženski jopere, 1 kom. največje vrste, gld. 2.30.

Partija volnenih ogrinjal

za dame, 3/4 dolgi, v vseh gladkih barvah, kakor tudi pisani, poprej gld. 4.50, sedaj za polovico ceno

gld. 2.—

Prodajalec na drobno dá se 5% rabata.

Uzoroč in ceniki zastonj in franko.

Izvrstno pivo v steklenicah

priporoča (330—18)
pivovarna Janeza Perlesa
v Ljubljani, Slonove ulice.

Jabelka za mošt

kupujejo se v vsaki množini.

Natanjnejši pogoji izvedo se pri (640—4)

JOŽETA STRCELBE naslednikov
v Ljubljani.

Izborna buteljska bela vina!

Zaradi preselitve deželne vinarske šole s Slapa pri Vipavi v Grm na Dolenjsko prodaja podbeleženo vodstvo sledeča izborna bela buteljska vina po nižanjih cenah:

Rénski rizling leta 1879. . . po 50 kr. buteljka.
Rulandec . . . 1881. . . 50 " "
Cesarsko vino . . . 1884. . . 50 " "

Buteljka drži stari polič. — Naročitve vsprejema se le do konca septembra t. l. — Plačila proti povzetju.

Vodstvo deželne vinarske in sadjarske šole na Slapu pri Vipavi. (626—3)

2 dijaka

(632—2)

vsprejme pod ugodnimi pogoji v stanovanje in hrano
Friderik Drenik, Krakovske ulice št. 21.

A. Krejči,
v Ljubljani.

Kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (199—25)

Prva Brnska manufaktura sukna

in razpošiljalnica kurentnega blaga

FILIPA TICHŮ v Brnu, Gospodske ulice št. 13

razpošilja proti poštenu povzetju:

- I. Brnsko sukno iz popolnem čiste volne, za jesenske in zimske obleke, 3'10—3'20 metra dolgo, za popolnem moško obleko, gld. 4.75, 7—9 a. v.
- II. Ogričci, 2'10 metra dolgo, v vseh barvah, gld. 6—7.50 a. v.
- III. Jesenske in zimske hlače, 1'20 metra dolgo, gld. 2—2.50 a. v.
- IV. Manufakturnega in kurentnega blaga imam v veliki izbiri v zalogi in se na željo pošljejo ceniki in uzorci vsega blaga franko. (611—5)

Zahvala in priporočilo.

Podpisani posestnik že nad 70 let v Celovci obstoječega

"HOTELA SANDWIRTH"

zahvaljuje se udano mnogobrojni častitim gostom za dosedanja blagovoljni obisk in od mnogih strani skazano zaupanje; hkratu prosi se za daljni obisk p. n. potujoče občinstvo s Kranjskega, za kar se bo prizadeval častitim obiskovalcem postreči najboljši in najsolidnejši s sobami, jedili in pijačami. Poletne mesece je odprt poleg hotela jeden najlepši in največji vrtoz mesta z velikim salonom, kjer se pri vsakem vremenu častitim obiskovalcem v vsakem oziru pazno in cenó postreže.

Zlasti pa opozarja podpisani na dobro preskrbljeno zalogo najboljših, pristnih in nepokvarjenih pijač, avstrijskih, tirolskih in silnerskih vin, najfinejšega Reinighauser-jevega piva. Gorka in mrala jedila ob vsakem dnevnem času.

■ Lastni omnibus je pri prihodu vsakega vlaka na razpolaganje. ■

Z velespoštovanjem

G. Simon,

(455—6)

posestnik „hotela Sandwirth“ v Celovci.

Lekarna

TRNKOCZY

poleg rotovža v Ljubljani,

hkratu

HOMEOPATIČNA LEKARNA.

Zaloga vseh doma-
čih in inozemskih
specijalit.

Zaloga zdravilnih in kosme-
tičnih mil, parfunov in kos-
metičnih izdelkov.

Za poletno sezono se posebno priporoča:

Malinčni sok, iz najsvežjih gorskih malin napravljen, zmešan s soda-prijetno, hladilno pijačo. 1/4 kg. 45 kr., 1 kg. 80 kr. s steklenico vred.

Mazilo za solnčne pege, proti solnčnim pegam, ogercem, mozu-ljem, rudečici obraza itd. Kožo ohranjuje vedno belo, gladko, čisto in nežno ter daje obrazu mladostno svežost. — 1 lonček 50 kr., glycerinsko milo zraven 12 kr., vkupe 62 kr.

Mazilo za kurja očesa. Najboljše in najgotovješe sredstvo proti kurjim očesom in utrjenju kože na nogah. Treba je samo trpeti del namazati s čopičem in v kratkem mine vsaka bo-lečina in vsakršno utrjenje kože. Steklenica z navodom, kako se rabi, in čopičem 40 kr. O tej izvrstnej tinkturi prišlo je mnogo pohval.

Dalmatinski merčesni prašek, najboljše in najgotovješe sred-stvo, da se popolnem uničijo in odpravijo vsakovrstni merčesi, muhe itd. Po 20 kr. in 40 kr. Razpršilni aparat 30 kr. (494—9)

■ Ti izdelki in vse druge nenavedene sloveče specijalitete raz-pošiljajo se po nizkih cenah in sveže vsak dan po pošti. ■

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Kopališče „HOTEL PRI SLONU“.

Kopališče je novo in po zahtevah novega časa opravljeno. Ima parne, kropilne in banjine kopeli v porcelanastih, kamnitih in lesenih banjah ter basin za plavanje; nadalje šotne kopeli, kopeli smrekovih igel in Halleinske slane kopeli. — Kopališče je odprto po letu od 6. ure, po zimi od 7. ure zjutraj do 8. ure zvečer p. n. občinstvu. Na željo se preskrbje kopeli tudi zunaj zavoda.

Parna in kropilna kopel ter basin za plavanje so odprti vsak dan za gospode od 6. ure zjutraj do 1. ure popoldne in od 5. do 8. ure zvečer.

Za dame je slednji dan odprt basin za plavanje in kropilna kopel od 1. do 5. ure popoldne, parna kopel pa v torek in petek od 1. do 3. ure. (652)

IGN. HELLER na Dunaji,

II., Praterstrasse 78.

Kmetijski stroji.

Mlatilnice, geple, trijere, čistilnice, stroje za robkanje koruze, rezalnice, mline za debelo moko, vinske tlačilnice,

najnovejše, izvrstne konstrukcije, iz naj-boljše snovi, izvrstne izdelke, prodaja go-renja firma

z vsako garancijo in po najnižjih cenah.

Plačila po zahtevanju, ilustrirani ceniki na željo zastoj in franko.

Razprodajalci in reelni agenti

(649—1)

dobé zaslužek pod najugodnejšimi pogoji.

Najboljše sredstvo proti vsem mrčesom,

upliva s čudovito silo ter prežene hitro in gotovo vse mrčese, da od njih ne ostane niti sledu.

Popolnem uniči stenice in bolhe.

Temeljito prežene šurke in njih zalego iz kuhinj.

Prežene tako j mole.

Hitro nas osvobodi sitnih muh.

Varuje domače živali in rastline mrčesov in zaradi njih nastalih boleznij.

Popolnem prežene uši na glavi itd.

■ Pazi naj se dobro: Kar se v samem papirji prodaja, ni prava Zacherlova specijalitet. (584—3)

Samo v originalnih steklenicah dobiva se pristen in po ceni v glavni zalogi: **J. ZACHERL**, Dunaj, I., Goldschmiedgasse 2.

Ljubljana: Mih. Kastner.
Jan. Lukmann.
C. Karinger.
Peter Lassnik.
Viktor Schiffer.
Jos. Trdina.
Gust. Treo.
H. L. Wenzl.
Jan. Ed. Wutsche-rjevi nasledniki.
Schussnig & Weber.
Jos. Poženu.
S. Alexander.
L. Belus.
Jos. Czermak, lekar.
H. Joskiewicz.
Kaiser & Lux.
A. E. Katkic.
D. Mondecar.
G. Poppovits.
J. Pospischi.
Fran Sess.
F. Schwarz.
O. Willer.

Celje: J. Kupferschmidt.
Ferd. Pelle.
Traun & Stieger.
Alojzij Walland.
Fran Zangger.
Hočevar & Zupan.
Celovec: Bratje Koch.
Ign. Tschauner.
Hathayer & Felfernig.
Karol Zier.
Valentin Trost.
Ed. Posselt.
Sigmund Hüßler.
F. Terdina.
Simon Jaritz.
B. G. Rossbacher.
G. Burkstaller.
Alojzij Fuchs.
W. Thurnwald.
Emil Spittra.
Hen. Kern.
A. J. Egger, lekar.
Radoljica: A. Roblek, lekar.
Kostanjevica: Alojzij Gatsch.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.